

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

23 maart 2006

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen
inzake milieubeleid en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot
aanvulling van hetzelfde decreet**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur,
Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de heer Karlos Callens**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijck, Frans Wymeersch;

mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;

de heer Karlos Callens, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Katleen Martens, de heer Felix Strackx, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille;

de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

691 (2005-2006)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting	4
II. Algemene bespreking	5
III. Artikelsgewijze bespreking	8
IV. Eindstemming	9

DAMES EN HEREN,

Op 16 maart 2006 behandelde de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van hetzelfde decreet.

I. TOELICHTING

De heer *Kris Peeters*, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, geeft toelichting bij het ontwerp van decreet.

Op basis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) moet om de 5 jaar een milieubeleidsplan worden opgesteld door de Vlaamse Regering. Het DABM voorziet verder in een operationalisering van het milieubeleidsplan via de opmaak van milieujaarprogramma's. Deze leggen de nadruk op de organisatie, het tijdspad en de prioriteitenstelling van de verschillende maatregelen en volgen een eigen decretaal vastgelegde procedure. De Vlaamse Regering moet elk jaar een ontwerp-milieujaarprogramma opmaken dat samen met het ontwerp van begroting wordt ingediend bij het Vlaams Parlement en tegelijk wordt bezorgd aan de MiNa-raad en de SERV.

Daarnaast hanteert de Vlaamse Regering een eigen planningscyclus die gelijk loopt met de legislatuurperiode en die vertrekt vanuit het regeerakkoord. Op basis van dat akkoord wordt door elke minister een beleidsnota opgemaakt die de regeerperiode omspant en die elk jaar verder gedetailleerd wordt in een beleidsbrief. Daarbovenop is er nog de begrotingscyclus met de opmaak van een meerjarenbegroting en de jaarlijkse begrotingen, die elk nog worden voorzien van een inhoudelijke toelichting over genomen en geplande initiatieven.

De planningscyclus over de regeerperiode loopt niet gelijk met de planningscyclus van het milieubeleidsplan: ze overlappen mekaar en afstemming tussen de beide is gewenst.

Een gelijkaardige situatie doet zich volgens de minister voor bij de provinciale en gemeentelijke besturen.

Het DABM voorziet immers in een cascadereregeling waarbij een provinciaal milieubeleidsplan moet worden opgemaakt ten laatste 1 jaar na vaststelling van het gewestelijk milieubeleidsplan. De gemeentelijke milieubeleidsplannen moeten dan weer 1 jaar na vaststelling van het provinciaal milieubeleidsplan worden opgemaakt. De gewestelijke vijfjaarlijkse planningscyclus gaat hier helemaal voorbij aan de legislatuurperiode van provincies en gemeenten die 6 jaar duurt.

Het voorliggende ontwerp van decreet heeft dus tot doel om de milieuplanning te verbeteren. De ontworpen artikels geven hier vorm aan.

Zo wordt beoogd om de structurerende werking van het milieujaarprogramma te versterken. Dit gebeurt door het opnemen van het milieujaarprogramma als herkenbaar onderdeel van het ontwerp van begroting en het verzekeren van de inhoudelijke band tussen beide. De samenhang wordt dus hersteld en op deze manier wordt ook tegemoet gekomen aan herhaalde opmerkingen van MiNa-raad en SERV in hun adviezen over de opeenvolgende milieujaarprogramma's. Het milieujaarprogramma wordt zo duidelijk een toelichting bij de begroting, die zelf staat voor het beleid dat de minister het komende jaar wenst te voeren.

De wijziging waarbij de planningscyclus van het gewestelijk milieubeleidsplan wordt afgesteld op de regeerperiode maakt het de bevoegde minister mogelijk om het regeerakkoord te laten vertalen in een nieuw milieubeleidsplan, zodat de politieke prioriteiten duidelijk kunnen worden gelegd.

Het ontwerp-milieubeleidsplan moet in de toekomst ook voorlopig vastgesteld worden door de Vlaamse Regering vooraleer het aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen. Dit verzekert dat het ontwerpplan politiek gedragen is.

Om effectief één planningscyclus te kunnen realiseren, wordt voorgesteld om het huidige milieubeleidsplan (2003-2007) te laten lopen tot eind 2010 en het tussentijds te actualiseren. De nodige inspraak conform het verdrag van Aarhus (verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden) wordt daarbij gegarandeerd.

Wat betreft de provinciale en gemeentelijke milieubeleidsplannen wordt ook in een afstemming van de planningscyclus en de legislatuurperiode voorzien.

Daarenboven laten de ontworpen artikels toe dat de provinciale, respectievelijk gemeentelijke autonomie ten volle speelt mits enerzijds het provinciale milieubeleidsplan conform de bindende bepalingen van het gewestelijke milieubeleidsplan is en anderzijds het gemeentelijke milieubeleidsplan conform de bindende bepalingen van het gewestelijke en het provinciale milieubeleidsplan.

Het wordt de provincies en gemeenten verder mogelijk gemaakt om op een relatief eenvoudige manier hun milieubeleidsplannen af te stemmen op die van de hogere bestuursniveaus, maar er wordt afgestapt van de verplichte trapsgewijze herziening. Het blijft voor de Vlaamse Regering, respectievelijk de bevoegde bestendige deputatie mogelijk om bepalingen die in strijd zijn met de bindende bepalingen te schrappen in respectievelijk de provinciale en gemeentelijke milieubeleidsplannen.

De minister is ervan overtuigd dat het voorliggende ontwerp van decreet een belangrijke vereenvoudiging van de milieubeleidsplanning realiseert. De afstemming van de planningscycli op de respectieve bestuursperiodes garandeert daarenboven een sterke politieke gedragenheid van de verschillende milieubeleidsplannen. Hiermee wordt volgens de minister een stap vooruit gezet naar een doorzichtig beleid waarop de diverse besturen kunnen afgerekend worden door de kiezer.

De minister wil tot slot nog verduidelijken dat de installatie van gemeentelijke milieuraaden nooit als dusdanig aan de gemeenten werd opgelegd. Ze werden daartoe wel impliciet verplicht bij het opstellen van een gemeentelijk milieubeleidsplan. Er blijft volgens de minister een onrechtstreekse, maar krachtige stimulans omdat een gemeentelijke milieuraad wel aangesteld moet zijn om in aanmerking te komen voor subsidies in het kader van de samenwerkingsovereenkomst Milieu.

II. ALGEMENE BESPREKING

Opmerkingen en vragen van de leden

De heer *Rudi Daems* stelt dat het ontwerp van decreet enkele goede bepalingen bevat. Het is bijvoorbeeld een goede maatregel dat het ontwerp van milieubeleidsplan voorlopig door de Vlaamse Regering wordt vastgesteld vooraleer het aan een openbaar onder-

zoek wordt onderworpen. Op die manier kan worden vermeden dat, zoals in het verleden gebeurde, het plan nog door de regering moet worden bijgestuurd om politieke en financiële redenen, nadat het al een positieve beoordeling meekreeg in de consultatieronde.

De afstemming op de legislatuurperiode van de Vlaamse Regering is op zich ook een goede zaak. Wel wordt daardoor het cascade-systeem verlaten, waardoor het lid vreest voor een goede vertaling van het Vlaamse milieubeleid in het provinciale en gemeentelijke beleid. Het principe is echter verdedigbaar en in de toekomst kan zelfs gedacht worden aan een koppeling tussen het milieujaarprogramma en de jaarlijkse beleidsbrief.

Dat de band met de begroting nauwer wordt, is op zich ook een positief punt, maar dan moet dit wel op een degelijke manier gebeuren. De ontwerpbegroting 2006 was geen voorbeeld van een goede integratie tussen milieujaarprogramma en begroting, maar leek eerder op knip- en plakwerk wat dit betreft.

Toch ziet de fractie van de heer Daems meer goede redenen om het ontwerp van decreet niet goed te keuren. Daarvoor zijn er vijf argumenten.

Een eerste is dat het ontwerp breekt met de traditie van milieubeleidsplanning. Beleidsplanning, net zoals beleidsevaluatie, is belangrijk in een beleidscyclus, zoals de minister ook zelf heeft vermeld in zijn beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2005-2009. Dat de gemeenten en provincies niet langer verplicht zijn een milieubeleidsplan op te stellen, is in dit opzicht een verkeerd signaal. In de vorige legislatuur werd, weliswaar via het uitvoeringsbesluit en niet door het decreet zelf, het vijfjaarlijkse beleidsplan verplicht gemaakt voor gemeenten en provincies. In het kader van de samenwerkingsovereenkomst Milieu werd daarvoor een bonus toegekend in het basispakket. De MiNa-raad en de SERV hebben in hun advies bij het ontwerp van decreet de talrijke redenen opgesomd waarom beleidsplanning een belangrijk instrument is voor het milieubeleid. De heer Daems begrijpt dan ook niet waarom wordt gebroken met de lokale milieubeleidsplanning. Het lid maakt de vergelijking met de ruimtelijke ordening waarin het opstellen van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan als een voorwaarde geldt voor de ontvoogding van de gemeenten. Wanneer bleek dat de vooropgestelde datum niet werd gehaald, werd die verschoven in de tijd, maar de voorwaarde om een plan te heb-

ben, bleef behouden. Bovendien is het instrument van het milieubeleidsplan al voldoende ingeburgerd bij het gros van de gemeentebesturen. Op enkele tientallen na, hebben alle gemeenten een milieubeleidsplan of zijn ze bezig met de opstelling ervan. Nu de planningstraditie doorgang blijkt te vinden, wordt ze door de minister afgeschaft.

Een tweede argument wordt ingegeven door de vrees dat er in Vlaanderen twee snelheden zullen ontstaan inzake gemeentelijk milieubeleid. De gemeenten die het belang van planning hebben ingezien, zullen die verder blijven hanteren. Anderen zullen het een te grote opgave vinden en ook aarzelen om de samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen, waardoor ze ook geen gemeentelijke milieuraad moeten installeren. In de memorie van toelichting staat ook dat de stimulerende subsidie betrekking zal hebben op de uitvoering van het milieubeleidsplan en niet op het opstellen ervan. Dat impliceert volgens de heer Daems dat de bonus in de samenwerkingsovereenkomst voor het opmaken van het plan wordt geschrapt. Kan de minister dit bevestigen?

Voor een derde argument verwijst de heer Daems naar het advies van de MiNa-raad en de SERV. Daarin staat dat slechts een deel van de bestaande knelpunten wordt aangepakt. Het advies pleit voor een grondige globale hervorming en stelt dat er daarvoor nog voldoende tijd rest. Er is geen haast om nu een gedeeltelijke oplossing goed te keuren die een voorafname betekent op het debat over de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten, die pas tegen einde 2007 moet aangepast zijn. De heer Daems ziet geen reden om voorafgaand aan dat debat een halfslachtige oplossing goed te keuren.

Een vierde punt betreft de beknotting van de inspraak. De minister heeft in zijn toelichting zelf gesteld dat door het wegvallen van de verplichting om een milieubeleidsplan op te stellen ook de impliciete voorwaarde om een gemeentelijke milieuraad aan te stellen, wegvalt. Dat wordt gecompenseerd door het vrijwillige instrument van de samenwerkingsovereenkomst, maar juridisch gezien valt de verplichting om een milieuraad te installeren weg.

Een laatste argument om het ontwerp van decreet niet goed te keuren, ziet de heer Daems in de verlenging van de gewestelijke planningperiode van 2007 tot 2010. Dit stemt overeen met de geest van de ontworpen decreetswijziging. Alleen is het volgens het lid volstrekt onduidelijk waarom het vehikel van het

milieujaarprogramma 2008 wordt gebruikt om daartoe een beperkte inspraakronde te organiseren. Het is positief dat wordt ingegaan op de bezwaren van de MiNa-raad en SERV en de Raad van State bij het voorontwerp van decreet, met name dat daarbij niet in inspraak van het publiek was voorzien. Het blijft echter de vraag waarom een milieujaarprogramma wordt gebruikt om het milieubeleidsplan te verlengen tot 2010. Het is eenvoudiger en verdient de voorkeur om de gewone inspraakprocedure te volgen die wordt opgelegd voor het opstellen van het plan.

De heer Daems stelt tot slot enkele concrete vragen: in de huidige tekst van het decreet staat dat de provinciale en gemeentelijke plannen “niet mogen afwijken” van de bindende bepalingen van het gewestelijke milieubeleidsplan. Het ontwerp van decreet vervangt dat door de bepaling dat de provinciale en gemeentelijke milieubeleidsplannen “conform” de bindende bepalingen van het gewestelijke respectievelijk provinciale milieubeleidsplan moeten zijn. Wat is de juridische draagwijdte van deze wijziging? Zal de minister de financiële vergoeding voor het opmaken van het milieubeleidsplan, waarin vandaag door de samenwerkingsovereenkomst wordt voorzien, schrappen? Vervalt door de ontworpen regeling de formele verplichting om een gemeentelijke milieuraad te installeren? Welke formele inspraakrechten behouden de milieuraden nog na goedkeuring van dit decreet? Tijdens de begrotingsbespreking 2006 werd onder meer door het Rekenhof opgemerkt dat er nog geen milieujaarprogramma 2006 was ingediend, wat in strijd is met het decreet algemene bepalingen milieubeleid. Komt er nog een milieujaarprogramma 2006? Is de minister van oordeel dat artikel 5 van het ontwerp van decreet, dat artikel 2.1.12 van het DABM wijzigt en de bepaling bevat over de aanvulling van het milieujaarprogramma 2008 voor de periode tot 2010, geen strijdigheid inhoudt met het verdrag van Aarhus en richtlijn 2003/35/EG, die beide handelen over de inspraak van het publiek inzake milieuaangelegenheden?

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet beoogt om een duidelijker beleidskader te creëren en verschillende planningsinstrumenten beter op elkaar af te stemmen. Dat de gewestelijke milieubeleidsplanning, na een overgangsperiode, gelijk zal lopen met de legislatuur is een goede maatregel. De wijzigingen voor de lokale milieubeleidsplanning worden door het lid zeer positief beoordeeld. De administratieve rompslomp voor de gemeentebesturen wordt fel vermin-

derd. Zo zal het gemeentelijke milieubeleidsplan maar eenmaal per legislatuur worden opgesteld. De samenwerkingsovereenkomst Milieu wordt door de voorgestelde wijzigingen meer dan ooit een belangrijk instrument. Positief is dat de minister niet het opstellen van het plan, maar het uitvoeren van het milieubeleid op het terrein zal subsidiëren.

De heer *Karlos Callens* wil de minister feliciteren met het verrichte werk. De minister is een van de eersten die in het Vlaams Parlement teksten neerlegt die een administratieve vereenvoudiging realiseren. De bepalingen maken ook een grotere soepelheid mogelijk bij het plannen en het uitvoeren van het milieubeleid door de lokale besturen. Er zijn immers streekgebonden gevoeligheden inzake milieubeleid en verschillen in de bestuurscultuur. Het lid spreekt wel tegen dat de lokale besturen nu een zeer grote vrijheid krijgen inzake milieubeleidsplanning. In het ontwerp van decreet wordt duidelijk bepaald dat zowel het provinciale als het gemeentelijke milieubeleidsplan conform de bindende bepalingen van het gewestelijke milieubeleidsplan moeten zijn.

De heer *Callens* vraagt dat de Vlaamse Regering ervoor zou zorgen dat ook andere plannen die op lokaal niveau moeten worden opgesteld op hetzelfde tijdstip, bij het begin van de legislatuur, worden opge maakt. De plannen inzake mobiliteit en de structuur- en uitvoeringsplannen in de ruimtelijke ordening bijvoorbeeld moeten immers gedeeltelijk op elkaar en op de milieubeleidsplanning worden afgestemd. De eerste aanzet tot een vereenvoudiging is met dit ontwerp van decreet gegeven.

De heer *Bart Martens* bevestigt dat de ontworpen regeling een aantal verbeteringen bevat ten aanzien van de huidige systematiek van milieubeleidsplanning en -rapportering. De planning sluit beter aan bij de cycli van de legislatuur en komt wat dat betreft tegemoet aan eerdere aanbevelingen van de MiNa-raad en de SERV. Dit neemt niet weg dat het advies van deze raden over het ontwerp van decreet elementen bevat die aantonen dat de ontwerp tekst sterk voor verbetering vatbaar is. Het gaat om een gezamenlijk en unaniem advies van de MiNa-raad en de SERV en volgens het lid dus om een belangrijk signaal dat door het hele middenveld wordt gedragen.

Op het vlak van administratieve vereenvoudiging had een stap verder kunnen worden gegaan door de beleidsbrief en het milieujaarprogramma te doen samenvallen. Het ontwerp laat meerdere knelpunten

buiten beschouwing die in vorige adviezen werden gesignaleerd. De MiNa-raad en SERV vinden het voorliggende decreet daarom een gemiste kans. De raden merken verder op dat wat de bijsturing van de lokale milieubeleidsplanning betreft, zowel op het gemeentelijke als het provinciale niveau, er een voorafname gebeurt van de herziening van de samenwerkingsovereenkomst. De heer *Martens* pleit er daarom voor vertegenwoordigers van de MiNa-raad en de SERV uit te nodigen om toelichting te geven bij het advies en te verduidelijken op welke punten dit ontwerp nog kan worden bijgestuurd. Op die manier kan het ontwerp van decreet nog verbeteren en kan de milieubeleidsplanning nog meer performant worden gemaakt. De commissie moet het belangrijke signaal dat in het unanieme advies wordt gegeven, aanwenden om het ontwerp van decreet grondig te bekijken en eventueel te amenderen.

De heer *Patrick Lachaert*, voorzitter, vindt dat het advies van MiNa-raad en SERV voldoende duidelijk is en dat een hoorzitting geen meerwaarde zou bieden. Het is nu aan het parlement om zijn verantwoordelijkheid op te nemen.

De heer *Bart Martens* herhaalt zijn pleidooi om de kritiek in het unanieme advies ernstig te nemen en na te gaan of de tekst nog kan worden verbeterd.

Antwoord van de minister en replieken van de leden

Minister *Kris Peeters* stelt vast dat alle sprekers erkennen dat het ontwerp van decreet positieve elementen bevat, hoewel sommigen nog bedenkingen formuleerden. Iedereen deelt het uitgangspunt dat een goed milieubeleid moet worden gevoerd op het terrein, ook op het lokale niveau. Het ontwerp van decreet beoogt een concrete verbetering van het milieubeleid te realiseren. Een goed milieubeleid heeft natuurlijk te maken met planning, maar planning mag geen verplichte oefening worden. Vele lokale overheden zagen het opstellen van een milieubeleidsplan louter als een verplichting en hadden daarbij onvoldoende oog voor concrete maatregelen voor de verbetering van het leefmilieu. De minister heeft getracht de regeling te vereenvoudigen maar tegelijkertijd ook meer resultaten op het terrein te bekomen. Met de adviezen van MiNa-raad en SERV werd volgens de minister maximaal rekening gehouden.

De minister ontkent dat de wijziging aan de regelgeving over de lokale milieuplanning niet dringend is. Het is de bedoeling de cyclus van de planning af te

stemmen op die van de lokale bestuursperiode en dat reeds vanaf de volgende provinciale en gemeentelijke legislatuur, die start na de verkiezingen van oktober 2006. Wachten tot 2007 of 2008 om de regelgeving te wijzigen, is dus niet aangewezen omdat de lokale besturen dan al geruime tijd gestart zijn.

De minister stelt verder dat het niet de bedoeling is subsidies te onttrekken aan de lokale besturen, maar wel om de bonus te verschuiven naar de uitvoering in plaats van het opmaken zelf van het plan. Het uitvoeren van de acties in een plan is volgens de minister belangrijker dan het document op zich.

De heer Daems verwees ook naar de nieuwe bepaling in het ontwerp dat het provinciale milieubeleidsplan “conform” de bindende bepalingen van het gewestelijke milieubeleidsplan moet zijn en het gemeentelijke milieubeleidsplan “conform” de bindende bepalingen van het gewestelijke en provinciale milieubeleidsplan. In de huidige tekst van het decreet staat “niet afwijken van”. De minister antwoordt dat het enkel een nuancering betreft, de nieuwe tekst is positiever geformuleerd, gelet op het principe van de gemeentelijke autonomie. Er gaat geen andere beweegreden schuil achter deze wijziging.

De heer Patrick Lachaert laat opmerken dat vanuit juridisch oogpunt het woord “afwijken” verwijst naar een mogelijk uitzonderingsregime daar waar “conform zijn” een algemene bepaling is.

Wat de lokale planningscyclus betreft, repliceert de heer Rudi Daems dat vele besturen recent een milieubeleidsplan hebben opgesteld of ermee bezig zijn. Het lid betwijfelt dat vele besturen na de verkiezingen het initiatief zullen nemen om een plan te herzien dat minstens nog enkele jaren loopt. In die zin vindt hij het argument van de minister om de regelgeving nu te wijzigen niet overtuigend.

De minister antwoordt dat het ontwerp van decreet ervan uitgaat dat de gewenste afstemming tussen gemeentelijke legislatuur en milieubeleidsplanning voor de eerste keer kan worden doorgevoerd na de

gemeenteraadsverkiezingen van 2006. Die mogelijkheid wordt geboden aan de lokale bestuurders.

De heer Rudi Daems is het verder met de minister eens dat de uitvoering minstens even belangrijk of zelfs belangrijker is dan de planning. Maar toch blijft het nuttig om na te denken over mogelijke projecten en een visie op de samenhang ervan te ontwikkelen. Een goede planning blijft belangrijk voor een coherent beleid. Het gevaar bestaat dat het lokale milieubeleid afglijdt naar het niveau van het begin van de jaren negentig, waarbij afzonderlijke projecten naast elkaar werden gestart en uitgevoerd. Het lid herhaalt verder zijn vraag over het milieujaarprogramma 2006 en de opmerking van het Rekenhof daarover. Wordt dit jaarprogramma nog opgesteld?

De minister bevestigt dat het milieujaarprogramma 2006 nog zal worden vastgesteld en dat op die manier wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van het Rekenhof.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 4

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 5

De heer Rudi Daems herhaalt zijn vraag of de minister van oordeel is dat de bepalingen in dit artikel geen strijdigheid inhouden met het verdrag van Aarhus en richtlijn 2003/35/EG, die beide handelen over de inspraak van het publiek inzake milieuaangelegenheden.

Namens de minister wordt geantwoord dat het artikel in het ontwerp van decreet precies werd aangepast om tegemoet te komen aan de verplichtingen die

voortvloeien uit het verdrag van Aarhus en de Europese richtlijn.

Dit artikel wordt aangenomen met 14 stemmen.

Artikelen 6 tot 19

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 14 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Karlos CALLENS

Patrick LACHAERT
